

Република Србија
ДРЖАВНО ПРАВОБРАНИЛАШТВО
 Број: Р-1428/18
 11. октобар 2018. године
 Београд
 Немањина 26

НАРОДНА БАНКА СРБИЈЕ
 Београд, Немањина 17
 IX. Принудна наплата

НАРОДНА БАНКА СРБИЈЕ

18. 10. 2018
 1473/4/18

IX-.....
 1

ГУВЕРНЕР

НАРОДНА БАНКА СРБИЈЕ
 Београд, Краља Петра 12
 XVI. Дирекција за општа послова

17. 10. 2018

1597

ЦП-.....
 Прилог.....
 3

Ваш број: КГ бр. 773/4/18

НАРОДНА БАНКА СРБИЈЕ
 Београд, Краља Петра 12
 Гувернер

18. 10. 2018

773/6/18

КГ бр. ....
 - Мишевић
 1 - 2300

Ул. Краља Петра бр. 12
 11000 Београд

Поштована госпођо Табаковић,

Дописом КГ бр. 773/4/18 од 3. октобра 2018. године, обавестили сте државно правобранилаштво о проблемима са којима се сусреће Народна банка Србије – Принудна наплата, у ситуацијама када се доставе на реализацију закључци и решења којима се налаже спровођење извршења одређеног решењем о извршењу суда у којима је као извршни дужник ознчена Република Србија, без навођења директног корисника буџетских средстава због чијег рада је настало потраживање. Оваква извршења се не могу спровести због недостатака података релевантних за спровођење, који су прописани чланом 300. Закона о извршењу и обезбеђењу, али их јавни утвршитељи достављају са образложењем да они не могу да мењају решење суда.

Државно правобранилаштво је упознато са наведеним проблемом, па је након ступања на снагу измена Закона о извршењу и обезбеђењу од 31. маја 2014. године, којима су измењене су одредбе чл. 184. тог закона, у вези са додатим подацима у предлогу за извршење, а којима је прописана је обавеза извршног повериоца да, ако је у предлогу за извршење као извршни дужник назначена Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, поред рачуна извршења буџета, назначи и директног корисника буџетских средстава због чијег рада је настало потраживање, издало обавезујуће упутство свим одељењима и седишту. Ово упутство је указало на потребу да се у свим парничним и осталим поступцима пред судовима, утврди потпуна пасивна легитимација, односно утврди директни корисник буџетских средстава због чијег рада је настало потраживање које се намирају у том поступку.

Међутим, постојање извршних исправа које не садрже потребне елементе је последица става судова у парничном поступку да означање органа Републике Србије не представља битни елемент за означање Републике као парничне странке ни у тужби ни у пресуди, сходно одредби чл. 74. став 1. Закона о парничном поступку, односно да једино Република Србија има страначку легиимацију док министарства, управе при министарствима и сл. представљају само ближе означање о ком се органу тужене Републике ради. Овакав став се и поред приговора државног правобранилаштва, понавља у одлукама које се доносе и након ступања на снагу одредбе чл. 300. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. Гласник РС“, бр. 106/2015, 106/2016-аутентично тумачење и 113802017), и јасно је да парнични суд не узима у обзир последицу која наступа када се дозволи непотпуно означање Републике Србије као парничне странке.

Државно правобранилаштво је у складу са вашим дописом поновило упутство о обавезном поступању у коме је наведено да је неопходно инсистирати на захтеву да тужилац већ у тужби означи директног корисника буџетских средстава због чијег рада је настало потенцијално потраживање, како би одлука суда, која ће евентуално бити извршна исправа, била подобна за извршење у складу са одредбом чл. 300. Закона о извршењу и обезбеђењу и указује на последицу непоступања по таквом захтеву, а наиме да ће судска одлука садржати недостатке података релевантних за спровођење принудног извршења. Наведено упутство вам у прилогу дописа достављамо.

С поштовањем,

ДРЖАВНИ ПРАВОБРАНИЛАЦ

Оливера Станимировић

Република Србија
ДРЖАВНО ПРАВОБРАНИЛАШТВО

Број: 1428/18
11. октобар 2018. године
Београд
Немањина 26

ОПШТЕ ОБАВЕЗНО УПУТСТВО

Изменама раније важећег Закона о извршењу и обезбеђењу, које су ступиле на снагу 31. маја 2014. године, измењене су одредбе чл. 184. тог закона, у вези са додатим подацима у предлогу за извршење, односно прописана је обавеза извршног повериоца да, ако је у предлогу за извршење као извршни дужник назначена Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, поред рачуна извршења буџета, назначи и директног корисника буџетских средстава због чијег рада је настало потраживање.

Важећи закон о извршењу и обезбеђењу („Сл. Гласник РС“, бр. 106/2015, 106/2016-аутентично тумачење и 113802017), садржи сличну одредбу о назначењу података који се односе на директног корисника буџетских средстава. Чланом 300. овог Закона је прописано „ако је у предлогу за извршење као извршни дужник назначена Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, извршни поверилац је дужан да, поред рачуна извршења буџета, назначи директног корисника буџетских средстава због чијег рада је настало потраживање које се намирује и јединствен број корисника јавних средстава због чијег рада је настало потраживање које се намирује и јединствен број корисника јавних средстава који припада том директном кориснику буџетских средстава“.

Међутим у пракси се дешава да судови одређују а јавни извршитељи спроводе извршење, достављајући Народној банци закључке и решења којима налажу спровођење извршења одређеног решењем о извршењу суда у којем је као извршни дужник означена Република Србија, без навођења директног корисника буџетских средстава због чијег рада је настало потраживање, са образложењем да не могу да мењају одлуку суда која представља извршну исправу.

Оваква ситуација је последица става суда у парничном поступку да означавање органа Републике Србије не представља битни елемент за означавање Републике као парничне странке ни у тужби ни у пресуди, сходно одредби чл. 74. став 1. Закона о парничном поступку, односно да једино Република Србија има страначку легитимацију док министарства, управе при министарствима и сл. представљају само ближе означавање о ком се органу тужене Републике ради, а што не представља битан елемент тужбе.

Народна банка Србије је обавестила државно правобранилаштво да Принудна наплата оваква решења и закључке враћа јавним извршитељима и судовима, са образложењем да се они не могу спровести због недостатка података потребних за спровођење, који су прописани чланом 300. Закона о извршењу и обезбеђењу. Став је НБС да јавни извршитељ, који прими извршење у коме је као дужник означена Република Србија, а није наведен директни корисник буџетских средстава, такво решење треба да врати суду са образложењем да се оно не може спровести.

Како би се отклонио наведени проблем, потребно је да се у свим парничним и осталим поступцима пред судовима који се воде против Републике Србије, у току трајања поступка, када је то могуће инсистира на захтеву да тужилац већ у тужби означи директног корисника буџетских средстава због чијег рада је настало потенцијално потраживање, како би одлука суда, која ће евентуално бити извршна исправа, која је подобна за извршење у складу са одредбом чл. 300. Закона о извршењу и обезбеђењу и указује на последицу непоступања по таквом захтеву, а наиме да ће судска одлука садржати недостатке података релевантних за спровођење принудног извршења.

ДРЖАВНИ ПРАВОБРАНИЛАЦ

Оливера Станимировић

Република Србија
Државно правобранилаштво
Бр. Р-1428/18

НАРОДНА БАНКА СРБИЈЕ

НАРОДНА БАНКА СРБИЈЕ
Београд, Кнеза Петра 12
17. 10. 2018
Дирекција за опште послове

ЦП-.....
Прилог.....
55392
3

Бранка Радичевића 16а

34000 Крагујевац

43

УПБРС	00940
УГИБДС	

000 474 701 RS

